ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 6ης Οκτωβρίου 2015*

«Χρηματοδοτική συνδρομή — Έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης — Ανάκτηση, κατ'εφαρμογήν των πορισμάτων οικονομικού ελέγχου, των ποσών που καταβλήθηκαν από την Επιτροπή στο πλαίσιο συμβάσεως έρευνας — Συμψηφισμός απαιτήσεων — Μερικός αναχαρακτηρισμός του ενδίκου βοηθήματος — Αίτημα να διαπιστωθεί η ανυπαρξία απαιτήσεως από σύμβαση — Ρήτρα διαιτησίας — Επιλέξιμες δαπάνες — Αδικαιολόγητος πλουτισμός — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-216/12,

Technion – Israel Institute of Technology, με έδρα τη Χάιφα (Ισραήλ),

Technion Research & Development Foundation Ltd, με έδρα τη Χάιφα,

εκπροσωπούμενοι από τον D. Grisay, δικηγόρο,

προσφεύγοντες-ενάγοντες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τις D. Calciu και F. Moro, επικουρούμενες αρχικώς από τις L. Defalque και S. Woog, εν συνεχεία από τις L. Defalque και J. Thiry, δικηγόρους,

καθής-εναγομένης,

με αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, της περί συμψηφισμού αποφάσεως της Επιτροπής η οποία περιέχεται στην από 13 Μαρτίου 2012 επιστολή προς το Technion – Israel Institute of Technology και η οποία αποβλέπει στην ανάκτηση του ποσού των 97 118,69 ευρώ, που αντιστοιχεί στα αναπροσαρμοσθέντα ποσά, πλέον τόκων, για τη σύμβαση υπ' αριθ. 034984 (Mosaica), κατόπιν των πορισμάτων οικονομικού ελέγχου που αφορούσε, μεταξύ άλλων, τη σύμβαση αυτή η οποία συνήφθη στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με σκοπό τη συμβολή στη δημιουργία του ευρωπαϊκού χώρου έρευνας και στην καινοτομία (2002-2006), και, αφετέρου, αίτημα να διαπιστωθεί, επί τη βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, ότι δεν υφίσταται η απαίτηση την οποία η Επιτροπή υποστηρίζει ότι έχει έναντι του Technion δυνάμει της συμβάσεως Mosaica και την οποία πρότεινε σε συμψηφισμό,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, I. Pelikánová και E. Buttigieg (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: S. Bukšek Tomac, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Απριλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Το άρθρο 71, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1, στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός), ορίζει τα εξής:

«1. Βεβαίωση μιας απαίτησης είναι η πράξη με την οποία ο κύριος ή δευτερεύων διατάκτης:

α) επαληθεύει την ύπαρξη των οφειλών του οφειλέτη·

β) προσδιορίζει ή επαληθεύει την ύπαρξη και το ποσό της οφειλής·

γ) επαληθεύει τους όρους υπό τους οποίους η οφειλή καθίσταται απαιτητή.

2. Οι ίδιοι πόροι που αποδίδονται στην Επιτροπή καθώς και κάθε απαίτηση που προσδιορίζεται ως βεβαία, εκκαθαρισμένη και απαιτητή πρέπει να βεβαιώνονται με ένταλμα είσπραξης εγχειριζόμενο στον υπόλογο, ακολουθούμενο από χρεωστικό σημείωμα προς τον οφειλέτη, τα οποία εκδίδονται και τα δύο από τον αρμόδιο διατάκτη.

3. Τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά ανακτώνται.»

2 Το άρθρο 73, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού έχει ως εξής:

«Ο υπόλογος αναλαμβάνει την εκτέλεση των ενταλμάτων είσπραξης των απαιτήσεων που έχουν εκδοθεί κατά τα δέοντα από τον αρμόδιο διατάκτη. Οφείλει δε να επιδεικνύει επιμέλεια με σκοπό την εξασφάλιση της είσπραξης των εσόδων των Κοινοτήτων και να φροντίζει για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων των Κοινοτήτων.

Ο υπόλογος προβαίνει σε είσπραξη κατά συμψηφισμό και κατά το οφειλόμενο ποσό των απαιτήσεων των Κοινοτήτων έναντι κάθε οφειλέτη ο οποίος είναι ο ίδιος κάτοχος απαίτησης βεβαίας, εκκαθαρισμένης και απαιτητής έναντι των Κοινοτήτων.»

3 Το άρθρο 79 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΕ L 357, σ. 1), έχει ως εξής:

«Προκειμένου να βεβαιώσει απαίτηση, ο αρμόδιος διατάκτης βεβαιώνεται για:

α) τον βέβαιο χαρακτήρα της απαίτησης, η οποία δεν πρέπει να συνοδεύεται από όρους·

β) τον εκκαθαρισμένο χαρακτήρα της απαίτησης, το ποσό της οποίας πρέπει να είναι προσδιορισμένο σε χρήμα και με ακρίβεια·

γ) τον ληξιπρόθεσμο χαρακτήρα της απαίτησης, η οποία δεν πρέπει να υπόκειται σε προθεσμία·

[…]».

4 Το άρθρο 83 του κανονισμού 2342/2002, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1248/2006 της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 2006 (ΕΕ L 227, σ. 3), έχει ως εξής:

«1. Οσάκις ο οφειλέτης έχει έναντι των Κοινοτήτων απαίτηση βεβαία, εκκαθαρισμένη και απαιτητή, και η οποία αναφέρεται σε ποσό προκύπτον από ένταλμα πληρωμής, ο υπόλογος εισπράττει, μετά την εκπνοή της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 78 παράγραφος 3 στοιχείο β′, τα βεβαιωμένα προς είσπραξη ποσά με συμψηφισμό.

[…]

3. Ο συμψηφισμός κατά την παράγραφο 1 έχει το ίδιο αποτέλεσμα με την πληρωμή και απαλλάσσει τις Κοινότητες από το ποσό της οφειλής τους και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, από τους οφειλόμενους τόκους.»

5 Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες [στο εξής: προσφεύγοντες], Technion – Israel Institute of Technology και Technion Research & Development Foundation Ltd (στο εξής: TRDF), είναι δύο φορείς οι οποίοι δραστηριοποιούνται στους τομείς της εκπαιδεύσεως και της έρευνας. Ειδικότερα, το Technion είναι ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα στον χώρο της τεχνολογίας, ιδρυθέν το 1912, ενώ το TRDF, που ιδρύθηκε το 1952, είναι ίδρυμα το οποίο ανήκει στο Technion καθ' ολοκληρίαν και χρηματοδοτείται αποκλειστικώς από αυτό, διαχειρίζεται δε από οικονομικής και διοικητικής απόψεως τα έργα τα οποία αναλαμβάνει το Technion.

6 Τον Δεκέμβριο του 2003 και τον Ιούλιο του 2006, το Technion, ως μέλος διαφόρων κοινοπραξιών αναδόχων έργων, συνήψε με την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ενεργούσε για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τέσσερις συμβάσεις στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με σκοπό τη συμβολή στη δημιουργία του ευρωπαϊκού χώρου έρευνας και στην καινοτομία (2002-2006), ήτοι τη σύμβαση Terregov, υπογραφείσα στις 3 Δεκεμβρίου 2003 και φέρουσα αριθμό 507749, τη σύμβαση Cocoon, υπογραφείσα στις 11 Δεκεμβρίου 2003 και φέρουσα αριθμό 507126, τη σύμβαση Qualeg, υπογραφείσα στις 17 Δεκεμβρίου 2003 και φέρουσα αριθμό 507767 και τη σύμβαση Mosaica, υπογραφείσα στις 24 Ιουλίου 2006 και φέρουσα αριθμό 034984.

7 Η σύμβαση Mosaica είχε ως αντικείμενο την εκτέλεση έργου με τον τίτλο «Πολύπλευρη, σημασιολογικά εμπλουτισμένη συνεργατική πρόσβαση στην πολιτιστική κληρονομιά (Mosaica)» [Semantically Enhanced, Multifaceted, Collaborative Access to Cultural Heritage (Mosaica)], το οποίο συνίστατο σε σύνολο εργασιών που περιγράφονταν στο παράρτημα I της συμβάσεως (στο εξής: έργο). Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της συμβάσεως Mosaica, η διάρκεια εκτελέσεως του έργου ήταν 30 μήνες με αφετηρία την 1η Ιουνίου 2006.

8 Κατά το άρθρο 5 της συμβάσεως Mosaica, η Κοινότητα δεσμευόταν να συνεισφέρει οικονομικά στο έργο υπό τη μορφή επιχορηγήσεως του προϋπολογισμού.

9 Το άρθρο 12 της συμβάσεως Mosaica όριζε ως εφαρμοστέο το λουξεμβουργιανό δίκαιο. Ακόμη, το άρθρο της 13 όριζε ότι τα δικαιοδοτικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Δικαστήριο ή το Γενικό Δικαστήριο, είχαν αποκλειστική αρμοδιότητα εκδικάσεως οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ των συμβαλλομένων όσον αφορά το κύρος, την εκτέλεση ή την ερμηνεία της συμβάσεως Mosaica.

10 Κατά το άρθρο 14 της συμβάσεως Mosaica, οι γενικοί όροι του παραρτήματός της II (στο εξής: γενικοί όροι του έκτου προγράμματος-πλαισίου) αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος της.

11 Το άρθρο II.19, παράγραφος 1, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου όριζε τα ακόλουθα:

«Οι επιλέξιμες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν για την εκτέλεση του έργου πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

a) πρέπει να είναι πραγματικές, οικονομικώς ενδεδειγμένες και αναγκαίες για την εκτέλεση του έργου και

[…]

d) πρέπει να καταχωρίζονται στα λογιστικά βιβλία του αντισυμβαλλομένου που τις έχει πραγματοποιήσει […] Οι λογιστικές διαδικασίες που ακολουθούνται για την καταχώριση των δαπανών και των εσόδων πρέπει να τηρούν τους λογιστικούς κανόνες του κράτους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο αντισυμβαλλόμενος καθώς και να παρέχουν τη δυνατότητα άμεσης αντιπαραβολής μεταξύ των δαπανών και των εσόδων από την εκτέλεση του έργου και των συνολικών καταστάσεων που αφορούν τη συνολική δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου […]».

12 Το άρθρο II.19, παράγραφος 2, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου έδινε τον ορισμό των μη επιλέξιμων δαπανών που δεν μπορούσαν να καταλογίζονται στο έργο. Σε αυτές περιλαμβάνονταν, υπό το στοιχείο e, οι δαπάνες που είχαν δηλωθεί, πραγματοποιηθεί ή αποδοθεί στο πλαίσιο άλλου κοινοτικού έργου και, υπό το στοιχείο i, οποιεσδήποτε άλλες δαπάνες μη πληρούσες τις προϋποθέσεις του άρθρου II.19, παράγραφος 1.

13 Το άρθρο II.20, παράγραφος 1, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου όριζε τις άμεσες δαπάνες ως όλες τις δαπάνες που πληρούσαν τις προϋποθέσεις του προπαρατεθέντος άρθρου II.19, οι οποίες μπορούσαν να προσδιορισθούν από τον αντισυμβαλλόμενο σύμφωνα με το λογιστικό του σύστημα και να καταλογισθούν άμεσα στο έργο.

14 Το άρθρο II.24, παράγραφος 1, στοιχείο a, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου όριζε, μεταξύ άλλων, ότι, στις περιπτώσεις που η Κοινότητα συνεισέφερε στο έργο με επιχορήγηση του προϋπολογισμού, η συνεισφορά της έπρεπε να στηρίζεται στην απόδοση των επιλέξιμων δαπανών τις οποίες επικαλούνταν οι αντισυμβαλλόμενοι.

15 Το άρθρο II.29, παράγραφος 1, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου διευκρίνιζε, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή μπορούσε, ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβάσεως και έως και πέντε έτη μετά τη λήξη του έργου, να αναθέσει τη διενέργεια ελέγχων που να καλύπτουν τις επιστημονικές, χρηματοοικονομικές ή τεχνολογικές πτυχές που συνδέονταν με την ορθή εκτέλεση του έργου και της συμβάσεως. Κατά τη ρήτρα αυτή, τα ποσά που οφείλονταν στην Επιτροπή συνεπεία των πορισμάτων των ελέγχων αυτών μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο ανακτήσεως κατά το άρθρο II.31 των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου.

16 Το άρθρο II.31, παράγραφος 3, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου προέβλεπε ότι η ανάκτηση μπορούσε να πραγματοποιηθεί μέσω συμψηφισμού με ποσά οφειλόμενα στον αντισυμβαλλόμενο, κατόπιν σχετικής ενημέρωσης του αντισυμβαλλομένου, ή μέσω εκτέλεσης οιασδήποτε χρηματοοικονομικής εγγύησης. Η προγενέστερη συγκατάθεση του αντισυμβαλλομένου δεν ήταν απαραίτητη.

17 Με επιστολή της 29ης Απριλίου 2009, η Επιτροπή ενημέρωσε το Technion για την απόφασή της να διενεργήσει οικονομικό έλεγχο όσον αφορά τις δαπάνες των οποίων ζητήθηκε η απόδοση στο πλαίσιο των συμβάσεων Mosaica, Cocoon και Qualeg, κατ'εφαρμογήν του άρθρου II.29 των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου. Ο έλεγχος θα πραγματοποιούνταν από μη συνδεόμενη με την Επιτροπή ελεγκτική εταιρία (στο εξής: ελεγκτής), η οποία θα ενεργούσε ως εκπρόσωπος της Επιτροπής.

18 Στις 10 Μαΐου 2010, ο ελεγκτής κοινοποίησε στο Technion σχέδιο εκθέσεως οικονομικού ελέγχου. Για την καθεμία από τις τελικώς ελεγχθείσες συμβάσεις Terregov, Cocoon, Qualeg και Mosaica, ο ελεγκτής πρότεινε αναπροσαρμογή των δαπανών των οποίων την απόδοση ζήτησε το Technion από την Επιτροπή.

19 Σε ό,τι αφορά, ειδικότερα, τις συμβάσεις Cocoon, Terregov και Mosaica, οι προταθείσες αναπροσαρμογές αφορούσαν ιδίως τις δαπάνες προσωπικού τις οποίες επικαλούνταν το Technion λόγω της συνεισφοράς του N. K., τον οποίο είχε προσλάβει προσωρινώς το Technion για την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων. Ο ελεγκτής κατ' ουσίαν έκρινε ότι του ήταν αδύνατον να πιστοποιήσει τον πραγματικό χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου II.19, παράγραφος 1, στοιχείο a, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου, των χρόνων και των δαπανών που είχε δηλώσει το Technion στην Επιτροπή σχετικά με τις υπηρεσίες τις οποίες παρέσχε ο N. K. και εξέφρασε αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον οι εν λόγω υπηρεσίες ήταν πραγματικές. Κατέληξε ως εκ τούτου στην απόρριψη, μεταξύ άλλων, όλων των άμεσων δαπανών τις οποίες επικαλούνταν το Technion λόγω των υπηρεσιών του N. K. στο πλαίσιο των τριών προπαρατεθεισών συμβάσεων. Για τη σύμβαση Mosaica, οι άμεσες αυτές δαπάνες ανέρχονταν στο ποσό των 81 487,38 ευρώ.

20 Στις 10 Ιουνίου 2010, το Technion απηύθυνε στον ελεγκτή επιστολή ζητώντας συμπληρωματική προθεσμία δεκαπέντε ημερών προκειμένου να υποβάλει τα σχόλιά του επί του σχεδίου εκθέσεως οικονομικού ελέγχου. Ζήτησε επίσης από τον ελεγκτή να του γνωστοποιήσει όλες τις πληροφορίες σχετικά με τις υπηρεσίες που παρέσχε ο N. K. για φορείς άλλους πλην του Technion, ενώ είχε προσληφθεί από αυτό με πλήρη απασχόληση.

21 Με επιστολή της 19ης Ιουλίου 2010, η Επιτροπή χορήγησε τη ζητηθείσα παράταση της προθεσμίας. Διευκρίνισε επίσης ότι δεν μπορούσε να κοινοποιήσει αντίγραφα των οικονομικών ή διοικητικών εγγράφων σχετικά με τις υπηρεσίες που παρέσχε ο N. K. για φορείς άλλους πλην του Technion, λόγω του εμπιστευτικού χαρακτήρα τους.

22 Με επιστολή της 13ης Αυγούστου 2010, το Technion αμφισβήτησε τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των προπαρατεθέντων εγγράφων και ζήτησε να του παρασχεθεί τουλάχιστον μερική πρόσβαση στα έγγραφα αυτά. Εξάλλου, προέβη επαλλήλως στη διευκρίνιση ότι τα στοιχεία που εκτίθεντο στο σχέδιο εκθέσεως οικονομικού ελέγχου και στην επιστολή της Επιτροπής της 19ης Ιουλίου 2010 δεν αποδείκνυαν επαρκώς κατά νόμον τις προσαπτόμενες στον N. K. πράξεις.

23 Η Επιτροπή απάντησε με επιστολή της 4ης Οκτωβρίου 2010. Με την επιστολή αυτή, επισήμανε ότι, σε ό,τι αφορούσε τα χρηματοδοτούμενα από την Ένωση έργα στα οποία συμμετείχε το Technion και για τα οποία είχε ζητηθεί από άλλους φορείς πλην του Technion η απόδοση ποσών που αντιστοιχούσαν σε παρασχεθείσες από τον N. K. υπηρεσίες, η ίδια μπορούσε να αποστείλει στο Technion αντίγραφα των αναφορών διαχειρίσεως έργου (project management reports, στο εξής: PMR) διότι αυτές είχαν συνταχθεί από κοινοπραξίες στις οποίες συμμετείχε το Technion, οπότε το περιεχόμενό τους του ήταν γνωστό. Η Επιτροπή επισύναψε κατά συνέπεια στην επιστολή την τρίτη PMR του έργου Qualeg και την πρώτη PMR του έργου Mosaica.

24 Αντιθέτως, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα έγγραφα τα οποία αποκτήθηκαν στο πλαίσιο οικονομικών ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν σε μέλη άλλων κοινοπραξιών και αφορούσαν έργα στα οποία δεν συμμετείχε το Technion, καθώς και τα έγγραφα που αποκτήθηκαν στο πλαίσιο έρευνας, καλύπτονταν από την εξαίρεση του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), η οποία αποβλέπει στη διασφάλιση επιτεύξεως του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου.

25 Τέλος, η Επιτροπή χορήγησε στο Technion δεκαπενθήμερη συμπληρωματική προθεσμία από την ημερομηνία λήψεως της επιστολής της 4ης Οκτωβρίου 2010 προκειμένου να μπορέσει να εξετάσει τα δύο συνημμένα στην επιστολή αυτή έγγραφα.

26 Με επιστολή της 18ης Οκτωβρίου 2010, το Technion υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση προσβάσεως στα επίδικα έγγραφα.

27 Με επιστολή της 19ης Οκτωβρίου 2010 προς την Επιτροπή, το Technion υπογράμμισε ότι η θέση αυτή της Επιτροπής τού στερούσε τη δυνατότητα να διατυπώσει παρατηρήσεις ως προς το περιεχόμενο των εγγράφων στα οποία βασίστηκε το σχέδιο εκθέσεως οικονομικού ελέγχου για να καταλήξει στην απόρριψη όλων των δαπανών που αφορούσαν την πληρωμή του N. K. και αντέβαινε στις αρχές του δικαιώματος άμυνας και της εκατέρωθεν ακροάσεως. Το Technion πρόσθεσε ότι οι πληροφορίες που διαβίβασε η Επιτροπή με τις από 19 Ιουλίου και 4 Οκτωβρίου 2010 επιστολές της, καθώς και το σχέδιο εκθέσεως οικονομικού ελέγχου, δεν αποδείκνυαν επαρκώς κατά νόμον τις προσαπτόμενες στον N. K. πράξεις. Τέλος, το Technion δήλωσε ότι ανέμενε να του προταθεί ημερομηνία διεξαγωγής της συσκέψεως για την περάτωση της διαδικασίας οικονομικού ελέγχου.

28 Με επιστολή της 26ης Οκτωβρίου 2010, η Γενική Γραμματεία της Επιτροπής βεβαίωσε ότι παρέλαβε την επιβεβαιωτική αίτηση του Technion για παροχή προσβάσεως στα έγγραφα και ενημέρωσε το Technion ότι επρόκειτο να του αποσταλεί απάντηση στο αίτημά του εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών.

29 Με επιστολές της 18ης Νοεμβρίου και της 9ης Δεκεμβρίου 2010, η Γενική Γραμματεία της Επιτροπής ανήγγειλε ότι έπρεπε να παρατείνει την προβλεπόμενη στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 προθεσμία απαντήσεως στην εν λόγω αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα.

30 Με απόφαση της 30ής Ιουνίου 2011, ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής επιβεβαίωσε την αντιτασσόμενη στο Technion άρνηση παροχής προσβάσεως στα έγγραφα.

31 Με επιστολή της 2ας Αυγούστου 2011 στην οποία επισύναπτε αντίγραφο της εκθέσεως οικονομικού ελέγχου, η Επιτροπή επισήμανε στο Technion ότι επικύρωνε τα πορίσματα της εν λόγω εκθέσεως σχετικά με τις απαιτούμενες αναπροσαρμογές και ότι θεωρούσε τον οικονομικό έλεγχο ως περατωθέντα. Στην ως άνω επιστολή, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι είχε δοθεί στο Technion η ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, έστω και αν αυτό δεν είχε διατυπώσει επισήμως παρατηρήσεις, και ότι, πάντως, αντιλαμβανόταν ότι το Technion δεν συμφωνούσε πλήρως με τα πορίσματα της εκθέσεως οικονομικού ελέγχου. Η Επιτροπή διευκρίνισε επίσης ότι οι αναπροσαρμογές θα πραγματοποιούνταν αργότερα έναντι μελλοντικών πληρωμών ή μέσω εισπράξεως απαιτήσεων.

32 Με επιστολή της 26ης Αυγούστου 2011, οι προσφεύγοντες, αμφισβητώντας παράλληλα τα πορίσματα της εκθέσεως οικονομικού ελέγχου, ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με την πρόθεσή τους να ασκήσουν προσφυγή κατά της αποφάσεως της 30ής Ιουνίου 2011 και ζήτησαν την αναστολή της διαδικασίας οικονομικού ελέγχου εν αναμονή της εκδόσεως δικαστικής αποφάσεως.

33 Στις 9 Σεπτεμβρίου 2011, οι προσφεύγοντες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της 30ής Ιουνίου 2011, η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό T-480/11. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της 12ης Μαΐου 2015, Technion και Technion Research & Development Foundation κατά Επιτροπής (T-480/11, EU:T:2015:272).

34 Με επιστολή της 22ας Σεπτεμβρίου 2011, η Επιτροπή απάντησε στους προσφεύγοντες ότι δεν μπορούσε να δεχθεί το αίτημά τους περί αναστολής της διαδικασίας οικονομικού ελέγχου, στο μέτρο που θεωρούσε ότι τα διαβιβασθέντα σε αυτούς έγγραφα αποδείκνυαν επαρκώς την έλλειψη αξιοπιστίας των στοιχείων περί των ωρών και περί των δαπανών που είχαν δηλωθεί από το Technion.

35 Στις 11 Οκτωβρίου 2011, οι προσφεύγοντες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως, πρωτοκολληθείσα με αριθμό T-546/11, κατά της αποφάσεως την οποία υποτίθεται ότι περιείχε η επιστολή της Επιτροπής της 2ας Αυγούστου 2011. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με διάταξη της 14ης Ιουνίου 2012, Technion και Technion Research & Development Foundation κατά Επιτροπής (T-546/11, EU:T:2012:303).

36 Με επιστολή της 19ης Οκτωβρίου 2011, η Επιτροπή ενημέρωσε το Technion σχετικά με την πρόθεσή της να ανακτήσει το ποσό των 97 106,72 ευρώ, που αντιστοιχούσε στο συνολικό ποσό αναπροσαρμογής για τη σύμβαση Mosaica κατόπιν της εκθέσεως οικονομικού ελέγχου. Στην ως άνω επιστολή, διευκρινιζόταν ότι, αν το Technion δεν υπέβαλλε άλλες παρατηρήσεις εντός δύο εβδομάδων, θα του αποστελλόταν από την Επιτροπή χρεωστικό σημείωμα. Στην εν λόγω επιστολή διευκρινιζόταν εξάλλου ότι για τα οφειλόμενα στην Επιτροπή ποσά καθώς και τους τόκους υπερημερίας μπορούσε να χωρήσει συμψηφισμός ή διαδικασία αναγκαστικής εισπράξεως.

37 Με επιστολή της 2ας Νοεμβρίου 2011, οι προσφεύγοντες ζήτησαν από την Επιτροπή να αναστείλει τη διαδικασία εισπράξεως εν αναμονή της εκδόσεως της δικαστικής αποφάσεως στην υπόθεση T-546/11.

38 Στις 21 Δεκεμβρίου 2011, οι προσφεύγοντες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως, πρωτοκολληθείσα με αριθμό T-657/11, κατά της αποφάσεως την οποία υποτίθεται ότι περιείχε η επιστολή της Επιτροπής της 19ης Οκτωβρίου 2011. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη με διάταξη της 6ης Σεπτεμβρίου 2012, Technion και Technion Research & Development Foundation κατά Επιτροπής (T-657/11, EU:T:2012:411).

39 Σε απάντηση, μεταξύ άλλων, της επιστολής της 2ας Νοεμβρίου 2011, η Επιτροπή, με επιστολή της 22ας Δεκεμβρίου 2011, τόνισε ότι, ελλείψει στοιχείων ικανών να μεταβάλουν τα πορίσματα της εκθέσεως οικονομικού ελέγχου, δεν ήταν σε θέση να αναστείλει τα μέτρα εκτελέσεως ούτε να αναβάλει την έκδοση του εντάλματος εισπράξεως την οποία είχε προαναγγείλει στην από 19 Οκτωβρίου 2011 επιστολή της.

40 Στις 19 Ιανουαρίου 2012, η Επιτροπή εξέδωσε εις βάρος του Technion το υπ' αριθ. 3241200225 χρεωστικό σημείωμα για το ποσό των 97 106,72 ευρώ, ορίζοντας ως καταληκτική ημερομηνία πληρωμής την 5η Μαρτίου 2012.

41 Με επιστολή της 13ης Μαρτίου 2012, η Επιτροπή ανακοίνωσε στο Technion την απόφασή της να προβεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 73, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, σε συμψηφισμό, εντός δύο εβδομάδων, μεταξύ του ποσού των 130 000 ευρώ το οποίο όφειλε στο Technion βάσει τριών συμβάσεων με κωδικούς PCIG10-GA-2011-303921-NLO, PIRG05-GA-2009-249084 AC Removal Mechanism και PCIG10-GA-2011-304020-CHAMP RNA HEL και του ποσού των 97 118,69 ευρώ που το Technion όφειλε στην Επιτροπή δυνάμει της συμβάσεως Mosaica, πλέον τόκων υπερημερίας (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Συνημμένο στην εν λόγω επιστολή ήταν το χρεωστικό σημείωμα της 19ης Ιανουαρίου 2012.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

42 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Μαΐου 2012, οι προσφεύγοντες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

43 Κατόπιν της υποβολής από την Επιτροπή του υπομνήματος ανταπαντήσεως, οι προσφεύγοντες, με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Δεκεμβρίου 2012, ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο την άδεια να απαντήσουν στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, για να διορθώσουν μια παραδρομή του υπομνήματος απαντήσεως και να εξηγήσουν γιατί η παραδρομή αυτή δεν επηρέαζε την επιχειρηματολογία τους.

44 Με απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2013, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε στους προσφεύγοντες να απαντήσουν στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, περιορίζοντας την απάντησή τους στα στοιχεία των οποίων γινόταν μνεία στην επιστολή της 25ης Δεκεμβρίου 2012.

45 Οι προσφεύγοντες υπέβαλαν την απάντησή τους στο υπόμνημα ανταπαντήσεως στις 6 Φεβρουαρίου 2013 και η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί του συμπληρωματικού υπομνήματος των προσφευγόντων στις 8 Μαρτίου 2013.

46 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, έθεσε γραπτώς ερωτήσεις στους διαδίκους, στις οποίες αυτοί απάντησαν εμπροθέσμως.

47 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 29ης Απριλίου 2015.

48 Με το δικόγραφο της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

49 Με το υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγοντες ζήτησαν επιπλέον από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει την Επιτροπή να καταβάλει στο Technion τα ποσά που κακώς παρακρατήθηκαν εξαιτίας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

50 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη σε ό,τι αφορά το TRDF·

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη σε ό,τι αφορά το Technion·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

51 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει ως απαράδεκτο το αίτημα το οποίο διατύπωσαν οι προσφεύγοντες με το υπόμνημα απαντήσεως.

Σκεπτικό

Επί του αντικειμένου της προσφυγής

52 Η υπό κρίση προσφυγή στηρίζεται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ και, όπως επισημαίνεται ρητώς στο εισαγωγικό μέρος και στο αιτητικό του δικογράφου της προσφυγής, έχει ως δεδηλωμένο αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προέβαλαν κατ' ουσίαν τρεις λόγους ακυρώσεως, ήτοι ένα «λόγο που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής», ένα λόγο που αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και ένα λόγο που αντλείται από παραβίαση της αρχής περί απαγορεύσεως του αδικαιολογήτου πλουτισμού.

53 Η ρητή θεμελίωση της προσφυγής στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ και οι τίτλοι των προβαλλόμενων προς στήριξη της προσφυγής αυτής λόγων καλούν το Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τις αρμοδιότητές του όσον αφορά τον έλεγχο νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Σχετικά με τη φύση της ως άνω αποφάσεως, υπενθυμίζεται ότι πράξη όπως η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία η Επιτροπή προβαίνει σε εξώδικο συμψηφισμό μεταξύ των οφειλών και των απαιτήσεων που απορρέουν από διαφορετικές έννομες σχέσεις με το ίδιο πρόσωπο συνιστά πράξη δεκτική προσφυγής υπό την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 2003, Επιτροπή

κατά ΕΣΟΤΑ, C-87/01 P, Συλλογή, EU:C:2003:400, σκέψη 45· της 8ης Οκτωβρίου 2008, Helkon Media κατά Επιτροπής, T-122/06, EU:T:2008:418, σκέψη 46, και της 8ης Νοεμβρίου 2011, Walton κατά Επιτροπής, T-37/08, Συλλογή, EU:T:2011:640, σκέψη 25). Στο πλαίσιο μιας τέτοιας προσφυγής ακυρώσεως εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει τη νομιμότητα αποφάσεως συμψηφισμού, δεδομένων των αποτελεσμάτων της που συνίστανται σε μη πραγματική καταβολή των επιδίκων ποσών στον προσφεύγοντα (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις Helkon Media κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, EU:T:2008:418, σκέψη 46, και Walton κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, EU:T:2011:640, σκέψη 25).

54 Επισημαίνεται όμως ότι, καθόσον προβάλλουν τον «λόγο που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής», οι προσφεύγοντες πρέπει να θεωρηθεί εν προκειμένω ότι ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει, επί τη βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, την ανυπαρξία της απαιτήσεως την οποία η Επιτροπή υποστηρίζει ότι έχει έναντι του Technion δυνάμει της συμβάσεως Mosaica και η οποία προτάθηκε για τον επίδικο συμψηφισμό (στο εξής: επίδικη απαίτηση από σύμβαση). Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν ιδίως το πόρισμα της εκθέσεως οικονομικού ελέγχου περί «μη πραγματικού» χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου II.19, παράγραφος 1, στοιχείο a, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου, των υπηρεσιών τις οποίες παρέσχε ο N. K. και, προς ενίσχυση της επιχειρηματολογίας τους, επισυνάπτουν στο δικόγραφο της προσφυγής τα αντίγραφα των συμβάσεων που συνήφθησαν μεταξύ Technion και Επιτροπής και, μεταξύ αυτών, το αντίγραφο της συμβάσεως Mosaica.

55 Η υπό κρίση προσφυγή αποβλέπει συνεπώς, στην πραγματικότητα, όχι μόνο σε ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά και σε διαπίστωση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ότι η Επιτροπή δεν έχει έναντι του Technion την επίδικη απαίτηση από σύμβαση.

56 Στην απάντησή τους σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου (βλ. σκέψη 46 ανωτέρω), οι προσφεύγοντες επιβεβαίωσαν τη θεώρηση αυτή περί διττού σκοπού του ασκηθέντος ενδίκου βοηθήματος, που συνίσταται, ειδικότερα, σε αίτημα περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και σε αναγνωριστική αγωγή με αίτημα να διαπιστωθεί από το Γενικό Δικαστήριο η ανυπαρξία της επίδικης απαιτήσεως από σύμβαση.

57 Στο μέτρο που, αφενός, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο δικαστής της Ένωσης δεν έχει αρμοδιότητα εκδικάσεως αναγνωριστικών αγωγών (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διάταξη της 9ης Δεκεμβρίου 2003, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-224/03, EU:C:2003:658, σκέψεις 20 και 21) και, αφετέρου, η σύμβαση Mosaica περιέχει, στο άρθρο της 13, ρήτρα διαιτησίας κατά την έννοια του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, που παρέχει αποκλειστική αρμοδιότητα στον δικαστή της Ένωσης προς εκδίκαση οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ των συμβαλλομένων όσον αφορά το κύρος, την εκτέλεση ή την ερμηνεία της εν λόγω συμβάσεως, πρέπει να εξακριβωθεί αν είναι δυνατός εν προκειμένω ο μερικός αναχαρακτηρισμός του υπό κρίση ενδίκου βοηθήματος ως ενδίκου βοηθήματος ασκηθέντος τόσο επί τη βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως όσο και επί τη βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ με αίτημα να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή δεν είναι δικαιούχος της επίδικης απαιτήσεως από σύμβαση. Ειδικότερα, στο μέτρο που το άρθρο 272 ΣΛΕΕ ανάγει τον δικαστή της Ένωσης σε δικαστή πλήρους δικαιοδοσίας, επιτρέποντάς του, κατ' αντιδιαστολή προς τον δικαστή ελέγχου της νομιμότητας ο οποίος επιλαμβάνεται βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, να εκδικάσει κάθε είδος ενδίκου βοηθήματος δυνάμει ρήτρας διαιτησίας (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2015, Planet κατά Επιτροπής, C-564/13 P, EU:C:2015:124, σκέψεις 21 έως 27, και προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott στην υπόθεση Planet κατά Επιτροπής, C-564/13 P, C:2014:2352, σημεία 19 έως 22), το ως άνω άρθρο 272 ΣΛΕΕ συνιστά την ενδεδειγμένη νομική βάση για την έκδοση αποφάσεως επί του αιτήματος των προσφευγόντων να διαπιστωθεί η ανυπαρξία της επίδικης απαιτήσεως από σύμβαση.

58 Σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα μερικού αναχαρακτηρισμού του υπό κρίση ενδίκου βοηθήματος ως ενδίκου βοηθήματος ασκηθέντος επί τη βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο, όταν ασκείται ενώπιόν του προσφυγή ακυρώσεως ή αγωγή

αποζημιώσεως, ενώ η διαφορά είναι, στην πραγματικότητα, συμβατικής φύσεως, προβαίνει σε αναχαρακτηρισμό του ασκηθέντος ενδίκου βοηθήματος, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τέτοιου είδους αναχαρακτηρισμό (απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2001, Lecureur κατά Επιτροπής, T-26/00, Συλλογή, EU:T:2001:222, σκέψη 38· διάταξη της 10ης Μαΐου 2004, Musée Grévin κατά Επιτροπής, T-314/03 και T-378/03, Συλλογή, EU:T:2004:139, σκέψη 88, και απόφαση της 17ης Ιουνίου 2010, CEVA κατά Επιτροπής, T-428/07 και T-455/07, Συλλογή, EU:T:2010:240, σκέψη 57).

59 Αντιθέτως, στο πλαίσιο διαφοράς συμβατικής φύσεως, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι αδυνατεί να προβεί σε αναχαρακτηρισμό προσφυγής ακυρώσεως τόσο όταν η εκπεφρασμένη βούληση του προσφεύγοντος να μη βασίσει την προσφυγή του στο άρθρο 272 ΣΛΕΕ αποκλείει τέτοιου είδους αναχαρακτηρισμό, όσο και όταν η προσφυγή δεν στηρίζεται σε λόγο που αφορά παράβαση των κανόνων οι οποίοι διέπουν την επίμαχη συμβατική σχέση, είτε πρόκειται για συμβατικούς όρους είτε για διατάξεις του εθνικού δικαίου που ορίζεται ως το εφαρμοστέο στη σύμβαση (βλ. απόφαση CEVA κατά Επιτροπής, σκέψη 58 ανωτέρω, EU:T:2010:240, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

60 Εξ αυτού συνάγεται ότι ο αναχαρακτηρισμός της προσφυγής είναι δυνατός, χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα άμυνας του καθού θεσμικού οργάνου, στην περίπτωση που, αφενός, δεν υφίσταται αντίθετη εκπεφρασμένη βούληση του προσφεύγοντος και, αφετέρου, έχει προβληθεί στο δικόγραφο της προσφυγής έστω και ένας λόγος ακυρώσεως που να αφορά παράβαση των κανόνων οι οποίοι διέπουν την επίμαχη συμβατική σχέση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991. Οι δύο αυτές προϋποθέσεις είναι σωρευτικές (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2014, Technische Universität Dresden κατά Επιτροπής, T-29/11, EU:T:2014:912, σκέψη 44).

61 Εν προκειμένω, αφενός, στην απάντησή τους σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου (βλ. σκέψη 46 ανωτέρω), οι προσφεύγοντες συμφώνησαν στον μερικό αναχαρακτηρισμό της προσφυγής.

62 Αφετέρου, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 54 ανωτέρω, οι προσφεύγοντες αμφισβήτησαν, κατά ρητή επίκληση του άρθρου II.19, παράγραφος 1, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου, την ύπαρξη της επίδικης απαιτήσεως από σύμβαση.

63 Εξάλλου, σημειώνεται ότι, με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Επιτροπή προέβη σε λεπτομερή παρουσίαση της συμβάσεως Mosaica, υπογραμμίζοντας τις ρήτρες που θα ήταν κρίσιμες για την επίλυση της διαφοράς. Εκτός αυτού, η Επιτροπή ανέπτυξε την επιχειρηματολογία της περί του ότι το Technion παρέβη τις υποχρεώσεις του από το άρθρο II.19 των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου, το οποίο, κατά την Επιτροπή, περιορίζει τη χρηματοδοτική συνεισφορά της Ένωσης στις επιλέξιμες δαπάνες, ήτοι στις δαπάνες που είναι πραγματικές και δικαιολογημένες. Η επιχειρηματολογία αυτή αποδεικνύει ότι η Επιτροπή κατανόησε ότι οι προσφεύγοντες αμφισβητούσαν, κατ' ουσίαν, την ύπαρξη της επίδικης απαιτήσεως από σύμβαση και ήταν κατά συνέπεια σε θέση να προβάλει αποτελεσματικώς την άμυνά της με το υπόμνημα αντικρούσεως. Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή διαβεβαίωσε ότι, σε περίπτωση μερικού αναχαρακτηρισμού της προσφυγής, τα δικαιώματά της άμυνας δεν θα θίγονταν.

64 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, όμως, η Επιτροπή εξέφρασε τη διαφωνία της προς τον μερικό αναχαρακτηρισμό της προσφυγής.

65 Ειδικότερα, πρώτον, η Επιτροπή υποστήριξε ότι, όπως προκύπτει από τις αποφάσεις Επιτροπή κατά ΕΣΟΤΑ, σκέψη 53 ανωτέρω (EU:C:2003:400), και Helkon Media κατά Επιτροπής, σκέψη 53 ανωτέρω (EU:T:2008:418), η αμφισβήτηση του κύρους αποφάσεως περί συμψηφισμού είναι δυνατή μόνο στο πλαίσιο του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

66 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τον μερικό αναχαρακτηρισμό στην προκειμένη περίπτωση, στο μέτρο που σκοπός του αναχαρακτηρισμού αυτού δεν είναι να καταστήσει δυνατή την εξέταση από το Γενικό Δικαστήριο του κύρους της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η εξέταση αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί, χωρίς τον αναχαρακτηρισμό, επί τη βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, που αποτελεί τη ρητώς δηλωθείσα νομική βάση της ασκηθείσας προσφυγής. Αντιθέτως, ο διενεργούμενος εν προκειμένω μερικός αναχαρακτηρισμός σκοπό έχει να καταστήσει δυνατό στο Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της αναγνωριστικής αγωγής των προσφευγόντων που έχει ως αίτημα να διαπιστωθεί η ανυπαρξία της επίδικης απαιτήσεως από σύμβαση. Η δυνατότητα αυτή μερικού αναχαρακτηρισμού ουδόλως τίθεται εν αμφιβόλω από τις αποφάσεις Επιτροπή κατά ΕΣΟΤΑ, σκέψη 53 ανωτέρω (EU:C:2003:400), και Helkon Media κατά Επιτροπής, σκέψη 53 ανωτέρω (EU:T:2008:418), τις οποίες επικαλέσθηκε η Επιτροπή.

67 Δεύτερον, η Επιτροπή επικαλέσθηκε το γεγονός ότι, στις διατάξεις Technion και Technion Research & Development Foundation κατά Επιτροπής, σκέψη 35 ανωτέρω (EU:T:2012:303), και Technion και Technion Research & Development Foundation κατά Επιτροπής, σκέψη 38 ανωτέρω (EU:T:2012:411), το Γενικό Δικαστήριο αρνήθηκε να προβεί στον αναχαρακτηρισμό των αντίστοιχων προσφυγών ακυρώσεως ως ενδίκων βοηθημάτων στηριζόμενων στο άρθρο 272 ΣΛΕΕ, παρά το γεγονός ότι οι προβληθέντες προς στήριξη των εν λόγω προσφυγών ακυρώσεως λόγοι ήταν οι ίδιοι με τους εν προκειμένω προβαλλόμενους.

68 Συναφώς, σημειώνεται δεν είναι δυνατός ο παραλληλισμός των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκαν οι προπαρατεθείσες διατάξεις και της υπό κρίση υποθέσεως. Στις προπαρατεθείσες διατάξεις, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι οι προσφεύγοντες δεν είχαν επικαλεσθεί, ούτε καν συνοπτικώς, λόγο, επιχείρημα ή αιτίαση που να αντλείται από παράβαση των ρητρών των επίδικων συμβάσεων ή των διατάξεων του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου (διατάξεις Technion και Technion Research & Development Foundation κατά Επιτροπής, σκέψη 35 ανωτέρω, EU:T:2012:303, σκέψεις 62 έως 65, και Technion και Technion Research & Development Foundation κατά Επιτροπής, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2012:411, σκέψεις 58 έως 60). Στην υπό κρίση υπόθεση όμως, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 54 και 62 ανωτέρω, οι προσφεύγοντες επικαλέσθηκαν μια τέτοια παράβαση των συμβατικών ρητρών. Οι νομικές και πραγματικές περιστάσεις συνεπεία των οποίων το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε αναχαρακτηρισμό των προσφυγών στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι προπαρατεθείσες διατάξεις διαφέρουν ως εκ τούτου από τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως.

69 Τέλος, τρίτον, η Επιτροπή υποστήριξε ότι στην προκειμένη περίπτωση ο αναχαρακτηρισμός δεν ήταν αναγκαίος στο μέτρο που ο έλεγχος νομιμότητας του Γενικού Δικαστηρίου θα μπορούσε να επεκταθεί και στην ερμηνεία και εφαρμογή της συμβάσεως Mosaica. Προς ενίσχυση της θέσεως αυτής, αφενός, η Επιτροπή προέβη σε παραλληλισμό του ελέγχου νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τον έλεγχο νομιμότητας αποφάσεως για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων και υποστήριξε ότι, κατά το μέτρο που, στο πλαίσιο του δεύτερου ελέγχου, ο δικαστής μπορεί να ελέγξει τη συγγραφή υποχρεώσεων, κατ' αναλογίαν, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο δικαστής μπορεί να ελέγξει τη σύμβαση Mosaica. Αφετέρου, η Επιτροπή επικαλέσθηκε τις αποφάσεις της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung κατά Επιτροπής (T-34/08, EU:T:2011:504), της 28ης Μαρτίου 2012, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung κατά Επιτροπής (T-296/08, EU:T:2012:162), της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung κατά Επιτροπής (T-73/08, EU:T:2013:433), και της 12ης Δεκεμβρίου 2013, Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung κατά Επιτροπής (T-171/08, EU:T:2013:639), για να υποστηρίξει ότι, στις αποφάσεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο είχε εξετάσει τις επίμαχες συμβάσεις στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας των προσβαλλομένων πράξεων.

70 Συναφώς, καταρχάς, πρέπει να απορριφθεί ο εκ μέρους της Επιτροπής παραλληλισμός της υπό κρίση υποθέσεως προς τις διαφορές από δημόσιες συμβάσεις, στο μέτρο που η συγγραφή υποχρεώσεων δεν συνιστά σύμβαση στο πλαίσιο διαδικασίας διαγωνισμού. Σε ό,τι αφορά, κατόπιν, την παραπομπή που πραγματοποιεί, κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, η Επιτροπή στην παρατεθείσα στη σκέψη 69 ανωτέρω νομολογία, από την παραπομπή αυτή δεν αποδεικνύεται ότι ο μερικός αναχαρακτηρισμός

της προσφυγής εν προκειμένω είναι αδύνατος ή απρόσφορος, μολονότι ο ως άνω αναχαρακτηρισμός πληροί τις σωρευτικές προϋποθέσεις τις οποίες τάσσει συναφώς η παρατεθείσα στις σκέψεις 58 έως 60 ανωτέρω πάγια νομολογία.

71 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται ο μερικός αναχαρακτηρισμός του υπό κρίση ενδίκου βοηθήματος ως ενδίκου βοηθήματος ασκηθέντος τόσο επί τη βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως όσο και επί τη βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ με αίτημα να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή δεν είναι δικαιούχος της επίδικης απαιτήσεως από σύμβαση.

72 Πρέπει να εξετασθεί, καταρχάς, το μέρος του ενδίκου βοηθήματος που στηρίζεται στο άρθρο 272 ΣΛΕΕ.

Επί του αιτήματος να διαπιστωθεί η ανυπαρξία της επίδικης απαιτήσεως από σύμβαση

73 Καταρχάς, διευκρινίζεται ότι, σε ό,τι αφορά το αίτημα να διαπιστωθεί η ανυπαρξία της επίδικης απαιτήσεως από σύμβαση, το ένδικο βοήθημα είναι παραδεκτό μόνον σε ό,τι αφορά το Technion. Εφόσον το TRDF δεν είναι συμβαλλόμενος της συμβάσεως Mosaica στην οποία περιέχεται η ρήτρα διαιτησίας, το ένδικο βοήθημα, σε ό,τι αφορά το ανωτέρω αίτημα, είναι απαράδεκτο στο μέτρο που ασκήθηκε από το TRDF (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, Επιτροπή κατά Arci Nuova associazione comitato di Cagliari και Gessa, T-259/09, EU:T:2010:536, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Οι προσφεύγοντες εξάλλου δέχθηκαν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι το ένδικο βοήθημα, κατά το μέρος που στηριζόταν στο άρθρο 272 ΣΛΕΕ, ήταν απαράδεκτο ως προς το TRDF.

74 Επί της ουσίας, το Technion αμφισβητεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου το συμπέρασμα του ελεγκτή, με το οποίο συμφώνησε η Επιτροπή, περί «μη πραγματικού», κατά την έννοια του άρθρου II.19, παράγραφος 1, στοιχείο a, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου, χαρακτήρα των δαπανών των οποίων ζητήθηκε η απόδοση από την Επιτροπή λόγω των υπηρεσιών τις οποίες παρέσχε ο N. K. Συναφώς, το Technion υποστηρίζει ότι τα έγγραφα τα οποία έχει στη διάθεσή του και, ειδικότερα, η πρώτη PMR του έργου Mosaica, που του κοινοποιήθηκε με την επιστολή της 4ης Οκτωβρίου 2010, δεν αποδεικνύουν ότι ο N. K. εργάσθηκε συγχρόνως για περισσότερους φορείς στο πλαίσιο του έργου Mosaica. Συναφώς, το Technion υποστηρίζει ακόμη ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας οικονομικού ελέγχου, τα δικαιώματά του άμυνας εθίγησαν, στο μέτρο που η Επιτροπή αρνήθηκε να του παράσχει πρόσβαση στα έγγραφα επί των οποίων ο ελεγκτής φέρεται ότι στήριξε τα πορίσματά του. Συνεπώς, κατέστη αδύνατον για το Technion να προβάλει λυσιτελώς την άποψή του.

75 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή.

76 Υπενθυμίζεται ότι ο ελεγκτής έκρινε ως μη επιλέξιμες όλες τις άμεσες δαπάνες την απόδοση των οποίων ζήτησε το Technion από την Επιτροπή σε συσχετισμό με τις υπηρεσίες του N. K., για τον λόγο ότι του ήταν αδύνατον να πιστοποιήσει τον πραγματικό χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου II.19, παράγραφος 1, στοιχείο a, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου, των εν λόγω δαπανών, είχε δε αμφιβολίες για το αν ήταν πραγματικές.

77 Κατά πρώτον, ο ελεγκτής εντόπισε σειρά ελλείψεων ως προς τα φύλλα εργασίας (timesheets) του N. K. οι οποίες δημιουργούσαν αμφιβολίες ως προς την ακρίβεια του περιεχομένου τους. Πρώτον, τα ως άνω φύλλα εργασίας είχαν όλα υπογραφεί ταυτοχρόνως, κατά την ίδια ημερομηνία και αναδρομικώς ως προς το προηγούμενο έτος. Δεύτερον, ορισμένα φύλλα εργασίας δεν έφεραν την υπογραφή του διαχειριστή του έργου (project manager). Τρίτον, οι καταγραφείσες από τον N. K. ώρες εργασίας φαίνονταν να είναι λογιστικές (budgeted hours) και όχι πραγματικές ώρες εργασίας (actual hours), καθόσον οι ώρες αυτές ήταν οι ίδιες για κάθε ημέρα καθ' όλη τη διάρκεια της ελεγχθείσας περιόδου.

78 Κατά δεύτερον, στηριζόμενος σε πληροφορίες τις οποίες παρέσχε η Επιτροπή και βάσει του ελέγχου του, ο ελεγκτής διαπίστωσε ότι ο Ν. Κ. εργαζόταν συγχρόνως για άλλους φορείς πλην του Technion. Όπως όμως διαπιστώθηκε από τον ελεγκτή, οι συναφθείσες μεταξύ Ν. Κ. και Technion συμβάσεις αποδείκνυαν ότι ο φορέας αυτός απασχολούσε τον Ν. Κ. με πλήρη απασχόληση. Εκτός αυτού, ο ελεγκτής πληροφορήθηκε κατά τον οικονομικό έλεγχο ότι οι μεταξύ Technion και Ν. Κ. συμβάσεις δεν επέτρεπαν στον Ν. Κ. να εργάζεται συγχρόνως για άλλους φορείς χωρίς να ειδοποιήσει το Technion. Κατά τα στοιχεία όμως που έχει στη διάθεσή του ο ελεγκτής, ο Ν. Κ. δεν προέβη σε τέτοια ειδοποίηση του Technion.

79 Βάσει των στοιχείων αυτών, ο ελεγκτής εξέφρασε αμφιβολίες για το κατά πόσον ήταν αληθείς οι ώρες και οι δαπάνες που είχαν δηλωθεί στην Επιτροπή από το Technion σε συσχετισμό με τις υπηρεσίες του Ν. Κ. και έκρινε ότι του ήταν αδύνατον να πιστοποιήσει το αληθές τους. Διαπίστωσε ακόμη ότι ούτε το Technion ήταν σε θέση να πιστοποιήσει το αληθές τους. Πρότεινε επομένως την απόρριψη του συνόλου των άμεσων δαπανών των οποίων ζητήθηκε η απόδοση και οι οποίες αφορούσαν την εργασία του Ν. Κ.

80 Σημειώνεται ότι το Technion ουδέποτε αμφισβήτησε τις διαπιστώσεις του ελεγκτή περί ελλείψεως αξιοπιστίας των φύλλων εργασίας του Ν. Κ. και, γενικότερα, περί αδυναμίας του να πιστοποιήσει τον πραγματικό χαρακτήρα των υπηρεσιών του Ν. Κ. στο πλαίσιο των διαφόρων έργων στα οποία μετείχε το Technion και, ειδικότερα, στο πλαίσιο του έργου Mosaica. Απεναντίας, το Technion περιορίσθηκε να αμφισβητήσει τη διαπίστωση ότι ο Ν. Κ. είχε εργασθεί συγχρόνως και για άλλους φορείς.

81 Συναφώς, σημειώνεται ότι, όπως προκύπτει, ειδικότερα, από το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία a και d, και το άρθρο 20, παράγραφος 1, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου, οι χρησιμοποιούμενες από τον αντισυμβαλλόμενο μέθοδοι καταχωρίσεως και πιστοποιήσεως του χρόνου εργασίας πρέπει να επιτρέπουν στην Επιτροπή να επαληθεύσει ότι οι δηλωθείσες δαπάνες αντιπροσωπεύουν πραγματικές επιβαρύνσεις, ανταποκρίνονται στην οικονομική λογική, είναι αναγκαίες για την εκτέλεση του έργου και μπορούν να καταλογισθούν άμεσα σε αυτό.

82 Δεν αμφισβητείται ότι τα φύλλα εργασίας του προσωπικού που απασχολείται στο πλαίσιο ενός έργου συνιστούν μέσο το οποίο επιτρέπει στην Επιτροπή να πραγματοποιήσει τις ανωτέρω επαληθεύσεις και για τον λόγο αυτό πρέπει να είναι αξιόπιστα. Επίσης, από τη νομολογία προκύπτει ότι η μη τήρηση της υποχρεώσεως υποβολής, κατά τον οικονομικό έλεγχο, αξιόπιστων φύλλων εργασίας προς δικαιολόγηση των δηλωθεισών δαπανών προσωπικού συνιστά επαρκή λόγο απορρίψεως του συνόλου των δαπανών αυτών (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 22ας Μαΐου 2007, Επιτροπή κατά IIC, T-500/04, Συλλογή, EU:T:2007:146, σκέψεις 114 έως 117, και CEVA κατά Επιτροπής, σκέψη 58 ανωτέρω, EU:T:2010:240, σκέψη 139 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

83 Εν προκειμένω, ελλείψει σχετικής αμφισβητήσεως εκ μέρους του Technion, πρέπει να επικυρωθεί το συμπέρασμα του ελεγκτή ότι τα τρία στοιχεία που κατανομάσθηκαν στη σκέψη 77 ανωτέρω καθιστούσαν αναξιόπιστα τα φύλλα εργασίας του Ν. Κ. και, κατά συνέπεια, στερούσαν την Επιτροπή από ένα εργαλείο για την επαλήθευση του επιλέξιμου χαρακτήρα των δηλωθεισών δαπανών.

84 Εκτός αυτού, σημειώνεται ότι ουδέποτε το Technion προσκόμισε στοιχεία που να αποδεικνύουν τον πραγματικό χαρακτήρα των υπηρεσιών τις οποίες παρέσχε ο Ν. Κ. και να θέτουν γενικότερα υπό αμφισβήτηση τη διαπίστωση του ελεγκτή ότι το Technion δεν ήταν σε θέση να παράσχει τη βεβαίωση ότι οι δαπάνες που είχαν δηλωθεί σε συσχετισμό με τις υπηρεσίες του Ν. Κ. ήταν πραγματικές. Όπως όμως υπενθύμισε ο δικαστής της Ένωσης στο πλαίσιο υποθέσεως που αφορούσε το έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο, οι αντισυμβαλλόμενοι της Επιτροπής υποχρεούνται να μπορούν να αποδείξουν το αληθές των δαπανών τις οποίες δηλώνουν ως επιλέξιμες για χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό της Ένωσης, η δε υποχρέωση αυτή είναι απόρροια του βάρους που φέρουν να αποδείξουν την πλήρωση της προϋποθέσεως η οποία προβλέπεται στο το άρθρο II.19, παράγραφος 1,

των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου και η οποία αφορά την επιλεξιμότητα των επιβαρύνσεων (απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2012, ELE.SI.A κατά Επιτροπής, T-312/10, EU:T:2012:512, σκέψη 115).

85 Το Technion αρκέστηκε να υποστηρίξει ότι τα κοινοποιηθέντα στο ίδιο στοιχεία, ειδικότερα η έκθεση οικονομικού ελέγχου και η πρώτη PMR του έργου Mosaica, δεν αποδείκνυαν ότι ο Ν. Κ. εργάσθηκε συγχρόνως για περισσότερους φορείς στο πλαίσιο του εν λόγω έργου.

86 Καταρχάς, σημειώνεται ότι η επιχειρηματολογία αυτή δεν είναι ικανή να αποδείξει την αξιοπιστία των φύλλων εργασίας του Ν. Κ. και, γενικότερα, την ύπαρξη στο Technion ενός συστήματος ελέγχου που να επιτρέπει στην Επιτροπή να επαληθεύσει τη συμμόρφωση των δηλωθεισών δαπανών με τις απαιτήσεις του άρθρου II.19, παράγραφος 1, στοιχείο a, των γενικών όρων του έκτου προγράμματος-πλαισίου (βλ. σκέψη 84 ανωτέρω). Η επιχειρηματολογία αυτή είναι, κατά συνέπεια, αλυσιτελής.

87 Εν πάση περιπτώσει, σημειώνεται ότι οι PMR που κοινοποιήθηκαν στο Technion, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με τις πληροφορίες τις οποίες περιέχει η τελική έκθεση οικονομικού ελέγχου, αποδεικνύουν ότι άλλοι φορείς πλην του Technion δήλωναν ώρες και δαπάνες για υπηρεσίες παρασχεθείσες από τον Ν. Κ. σε περιόδους κατά τις οποίες ο Ν. Κ. υποτίθεται ότι εργαζόταν στο Technion με πλήρη απασχόληση (βλ. σκέψη 78 ανωτέρω). Το γεγονός αυτό ήταν ικανό να δημιουργήσει αμφιβολίες για το αληθές όλων των ωρών και των δαπανών που είχαν δηλωθεί όσον αφορά τον Ν. Κ., λαμβανομένης υπόψη και της ελλείψεως αξιοπιστίας των φύλλων του εργασίας. Η επιχειρηματολογία του Technion περιορίστηκε σε ένα σύνολο αφηρημένων και αυθαίρετων συμπερασμάτων, χωρίς να επιβεβαιώνεται από αποδείξεις περί του αληθούς των ωρών που δηλώθηκαν ως πραγματοποιηθείσες από τον Ν. Κ.

88 Πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα του Technion ότι ανταποκρίθηκε στις απαιτήσεις της συμβάσεως Mosaica κατά τρόπο ικανοποιητικό προβαίνοντας στις παροχές «κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο». Ειδικότερα, υπενθυμίζεται ότι, κατά θεμελιώδη αρχή που διέπει τις χρηματοδοτικές συνδρομές της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να επιχορηγεί μόνον πραγματικές δαπάνες. Από την αρχή αυτή συνάγεται ότι, προς δικαιολόγηση της παροχής ορισμένης επιχορηγήσεως, δεν αρκεί να αποδείξει ο λήπτης της ενισχύσεως ότι το έργο εκτελέσθηκε. Ο εν λόγω λήπτης οφείλει επιπλέον να αποδείξει ότι υποβλήθηκε στις δηλωθείσες δαπάνες σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται για τη χορήγηση της οικείας συνδρομής, δεδομένου ότι μόνον οι δεόντως δικαιολογημένες δαπάνες μπορούν να θεωρηθούν επιλέξιμες. Η υποχρέωσή του για την τήρηση των προβλεπόμενων δημοσιονομικών προϋποθέσεων αποτελεί μάλιστα μία από τις βασικές δεσμεύσεις του και, εξ αυτού του λόγου, συνιστά προϋπόθεση για τη χορήγηση της χρηματοδοτικής συνδρομής (βλ. απόφαση Technische Universität Dresden κατά Επιτροπής, σκέψη 60 ανωτέρω, EU:T:2014:912, σκέψη 71 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

89 Τέλος, ούτε η αιτίαση του Technion περί προσβολής των δικαιωμάτων του άμυνας μπορεί να γίνει δεκτή, στο μέτρο που οι πληροφορίες που είχε στη διάθεσή του αρκούσαν προς θεμελίωση των πορισμάτων της εκθέσεως οικονομικού ελέγχου. Εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο, με την απόφασή του Technion και Technion Research & Development Foundation κατά Επιτροπής, σκέψη 33 ανωτέρω (EU:T:2015:272), επικύρωσε την άρνηση παροχής προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα την οποία αντέταξε στο Technion η Επιτροπή βάσει του κανονισμού 1049/2001.

90 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να συναχθεί ότι η Επιτροπή βασίμως έκρινε ότι όλες οι δαπάνες που αφορούσαν τις υπηρεσίες του Ν. Κ. ήταν μη επιλέξιμες και ότι, για τον λόγο αυτό, η ίδια ήταν δικαιούχος της επίδικης απαιτήσεως από σύμβαση. Συνακόλουθα, το αίτημα το οποίο υπέβαλε το Technion βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ πρέπει να απορριφθεί.

91 Συνάγεται ακόμη ότι το αίτημα που διατυπώθηκε με το υπόμνημα απαντήσεως είναι και αυτό απορριπτέο. Εν πάση περιπτώσει, το αίτημα αυτό είναι απαράδεκτο κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, δεδομένου ότι, εφόσον υποβλήθηκε το πρώτον με το υπόμνημα απαντήσεως, έχει υποβληθεί εκπροθέσμως [βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2001, Sunrider κατά ΓΕΕΑ (VITALITE), T-24/00, Συλλογή, EU:T:2001:34, σκέψη 12].

Επί του αιτήματος περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

Επί του παραδεκτού σε ό,τι αφορά το TRDF

92 Χωρίς να προβάλλει τυπικώς ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το αίτημα ακυρώσεως είναι απαράδεκτο σε ό,τι αφορά το TRDF καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά άμεσα το ίδιο, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

93 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει τα όσα επιβάλλει, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, η ορθή απονομή της δικαιοσύνης (απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2002, Συμβούλιο κατά Boehringer, C-23/00 P, Συλλογή, EU:C:2002:118, σκέψεις 50 έως 52). Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει να αποφανθεί καταρχάς ως προς την ουσία του αιτήματος.

Επί της ουσίας

94 Προς στήριξη του αιτήματος περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ένα λόγο ο οποίος αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και ένα λόγο ο οποίος αντλείται από παραβίαση της αρχής περί απαγορεύσεως του αδικαιολογήτου πλουτισμού.

– Επί του λόγου που αντλείται από ανεπαρκή αιτιολογία

95 Όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου που ανάγεται στο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αρκούντως αιτιολογημένη. Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή τήρησε την προβλεπόμενη στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωση αιτιολογήσεως.

96 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η έκταση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως εξαρτάται από τη φύση της οικείας πράξεως και από το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε. Από την αιτιολογία πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του οργάνου που εξέδωσε την πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό, αφενός, στον δικαστή της Ένωσης να ασκεί τον έλεγχο νομιμότητας και, αφετέρου, στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, ώστε να μπορούν να προασπίσουν τα δικαιώματά τους και να εξακριβώσουν αν η απόφαση είναι βάσιμη (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 28ης Μαρτίου 2012, Ryanair κατά Επιτροπής, T-123/09, EU:T:2012:164, σκέψη 177 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

97 Η αιτιολογία δεν απαιτείται οπωσδήποτε να προσδιορίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό ζήτημα. Ειδικότερα, μια βλαπτική πράξη είναι επαρκώς αιτιολογημένη εφόσον έχει εκδοθεί εντός πλαισίου που είναι

γνωστό στον ενδιαφερόμενο και το οποίο του παρέχει τη δυνατότητα να αντιληφθεί το περιεχόμενο του ληφθέντος έναντι αυτού μέτρου (βλ. απόφαση της 15ης Απριλίου 2011, Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής, T-465/08, Συλλογή, EU:T:2011:186, σκέψη 163 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

98 Στην περίπτωση αποφάσεως περί συμψηφισμού, η αιτιολογία πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα να προσδιορισθούν με ακρίβεια οι συμψηφιζόμενες απαιτήσεις, χωρίς να απαιτείται να επαναληφθεί στην πράξη συμψηφισμού η αιτιολογία που έγινε αρχικά δεκτή προς στήριξη της διαπιστώσεως καθεμίας από τις απαιτήσεις (απόφαση Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής, σκέψη 97 ανωτέρω, EU:T:2011:186, σκέψη 164).

99 Εν προκειμένω, σημειώνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσδιορίζει σαφώς τις απαιτήσεις τις οποίες αφορά ο επίδικος συμψηφισμός καθώς και τις έννομες σχέσεις εκ των οποίων απορρέουν οι απαιτήσεις αυτές, ήτοι τη σύμβαση Mosaica, αφενός, και τις τρεις συμβάσεις που μνημονεύονται στη σκέψη 41 ανωτέρω, αφετέρου. Στην προσβαλλόμενη απόφαση έχει ακόμη επισυναφθεί αντίγραφο του χρεωστικού σημειώματος το οποίο, παραπέμποντας στα πορίσματα του οικονομικού ελέγχου, εξηγεί, κατά τρόπο συνοπτικό αλλά επαρκή, το ιστορικό της γεννήσεως της απαιτήσεως της Επιτροπής έναντι του Technion. Το χρεωστικό σημείωμα παραπέμπει επίσης στο έγγραφο προκαταρτικής ενημερώσεως της Επιτροπής της 19ης Οκτωβρίου 2011 (βλ. σκέψη 36 ανωτέρω), αποσαφηνίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο, για την περίπτωση που θα χρειαζόταν, το πλαίσιο εκδόσεως του χρεωστικού σημειώματος. Τέλος, σημειώνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσδιορίζει σαφώς τη νομική βάση της παραπέμποντας στο άρθρο 73 του δημοσιονομικού κανονισμού.

100 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε εντός πλαισίου γνωστού στους προσφεύγοντες το οποίο τους παρείχε τη δυνατότητα να αντιληφθούν το περιεχόμενό της. Διαπιστώνεται επομένως ότι η απόφαση αυτή είναι αιτιολογημένη επαρκώς κατά νόμον. Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει ως εκ τούτου να απορριφθεί.

– Επί του λόγου που αντλείται από παραβίαση της αρχής περί απαγορεύσεως του αδικαιολογήτου πλουτισμού

101 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, προβαίνοντας στον επίδικο συμψηφισμό, η Επιτροπή παρέβη την αρχή της απαγορεύσεως του αδικαιολογήτου πλουτισμού, στο μέτρο που, κατόπιν του επίδικου συμψηφισμού, η περιουσία της έχει επαυξηθεί εις βάρος της περιουσίας του Technion, χωρίς κάποια αιτία ή δικαιολόγηση.

102 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή.

103 Όπως έχει ήδη διαπιστώσει ο δικαστής της Ένωσης, από την πλειονότητα των εθνικών νομικών συστημάτων προκύπτει ότι οι αγωγές αδικαιολογήτου πλουτισμού προορίζονται να αποτελέσουν, υπό συγκεκριμένες περιστάσεις αστικού δικαίου, πηγή εξωσυμβατικής ενοχής για τον πλουτίσαντα, συνιστάμενης κατά γενικό κανόνα στην απόδοση των όσων έλαβε χωρίς νόμιμη αιτία [απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2006, Masdar (UK) κατά Επιτροπής, T-333/03, Συλλογή, EU:T:2006:348, σκέψη 91].

104 Προκειμένου να γίνει δεκτή η αγωγή αδικαιολογήτου πλουτισμού, πρέπει οπωσδήποτε ο πλουτισμός να στερείται έγκυρης νομικής βάσεως. Η προϋπόθεση αυτή δεν πληρούται, μεταξύ άλλων, όταν ο πλουτισμός ευρίσκει δικαιολογητικό έρεισμα σε συμβατικές υποχρεώσεις [απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Masdar (UK) κατά Επιτροπής, C-47/07 P, Συλλογή, EU:C:2008:726, σκέψη 46].

105 Εν προκειμένω, σημειώνεται ότι ο υποτιθέμενος πλουτισμός της Επιτροπής ευρίσκει έρεισμα στη σύμβαση Mosaica που συνδέει την Επιτροπή με το Technion. Υπ' αυτές τις συνθήκες, ο εν λόγω πλουτισμός δεν δύναται να χαρακτηρισθεί ως «αδικαιολόγητος». Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί.

106 Συνακόλουθα, το αίτημα περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθεί η αμυντικώς προβληθείσα από την Επιτροπή ένσταση απαραδέκτου.

107 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή-αγωγή είναι απορριπτέα στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

108 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.

2) Καταδικάζει τους Technion – Israel Institute of Technology και Technion Research & Development Foundation Ltd στα δικαστικά έξοδα.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Οκτωβρίου 2015.

(υπογραφές)